

Sygn. akt: XU-668/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 20 listopada 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **P. W.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 04 sierpnia 2014r. znak: (...)

w sprawie **P. W.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o odsetki

1. oddala odwołanie.
2. nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. akt X U 668/14

UZASADNIENIE

Z. U. S. Oddział we W. decyzją z dnia 04 września 2014r. odmówił wnioskodawczyni P. W. prawa do odsetek od przyznanego wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2014r. zasiłku chorobowego za okres od 02 maja 2013r. do 22 maja 2013r. i nadal.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawczyni wносиła o zmianę decyzji i przyznanie prawa do odsetek ustawowych liczonych za okres opóźnienia w przyznaniu prawa do świadczenia. Zdaniem wnioskodawczyni strona pozwana na mocy prawomocnego wyroku sądu zobowiązana jest wypłacić odsetki na podstawie przepisów kodeksu cywilnego. Na rozprawie w dniu 20 listopada 2014r. wnioskodawczyni sprecyzowała swoje żądanie w ten sposób, że domagała się prawa do odsetek od dnia 21 czerwca 2013r. do daty wypłaty zasiłku.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne, gdyż wypłata zasiłku chorobowego nastąpiła na mocy wyroku sądu, który jest ostatnią okolicznością w sprawie. Przyznanie prawa do zasiłku chorobowego i jego wypłata nastąpiła w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do ich ustalenia, zgodnie z art. 64 ust.1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa –Dz.U. z 2014r., poz.159. Zdaniem strony pozwanej wyrok sądu wpłynął do organu rentowego w dniu 13 maja 2014r., a wypłata świadczenia nastąpiła w dniu 010 czerwca 2014r. a więc w ciągu 30 dni.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana - Z. U. S. Oddział we W. decyzją z dnia 05 czerwca 2013r. odmówił ubezpieczonej P. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 02 maja 2013 r. do dnia 22 maja 2013r. i nadal.

Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy za w/w okres nie przysługiwał ubezpieczonej, gdyż niezdolność do pracy za ten okres powstała po przerwie nie przekraczającej 60 dni i spowodowana została tą samą jednostką chorobową, co niezdolność do pracy orzekana do 17 marca 2013r. Zdaniem Lekarza Orzecznika ZUS niezdolność do pracy wnioskodawczyni do dnia 17 marca 2013r. i od dnia 30 marca 2013r. spowodowana jest tą samą jednostką chorobową.

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni wniosła odwołanie do Sądu Rejonowego, który wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2014r. w sprawie X U 418/13 zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za okres od 02 maja 2013r. do 22 maja 2013r. i nadal. W postępowaniu odwoławczym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga neurologa i internisty, którzy dokonali oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni w okresie pomiędzy 17 marca 2013r. a ponownym zachorowaniem wnioskodawczyni od dnia 30 marca 2013r. Podstawą wydanego w dniu 24 kwietnia 2014r. orzeczenia była opinia biegłych sądowych z dnia 27 stycznia 2014r., którzy uznali, że po dniu 17 marca 2013r. wnioskodawczyni odzyskała zdolność do pracy i stała się ponownie niezdolna do pracy od dnia 30 marca 2013r. z powodu innej jednostki chorobowej. Od wydanego wyroku strona pozwana nie wniosła apelacji. Wyrok Sądu stał się prawomocny z dniem 28 maja 2014r. Wykonując prawomocny wyrok Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2014r. strona pozwana dokonała wypłaty przedmiotowego świadczenia w dniu 10 czerwca 2014r. w terminie 30 dni od daty uprawomocnienia się wyroku. Zdaniem strony pozwanej ostatnim dokumentem niezbędnym do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 02 maja 2013r. do 2 maja 2013r. i nadal, jest wyrok Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2014r. w sprawie X U 418/13.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS.

2) przesłuchanie wnioskodawczyni – k.15 as.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Zgodnie z art. 64 ust.1 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz.U. z 2014r., poz. 159, Z. U. S. zasiłki chorobowe wypłaca na bieżąco, po stwierdzeniu uprawnień. Zasiłki te wypłaca się jednak nie później niż w ciągu 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do stwierdzenia uprawnień do zasiłków. Jeżeli płatnik składek nie wypłacił zasiłku w terminie, o którym mowa w ust. 1, jest on zobowiązany do wypłaty odsetek od tego zasiłku w wysokości i na zasadach określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych (art.64 ust.2 cyt. ustawy).

Na podstawie art. 85 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych – Dz. U. z 2013r., poz.1442, jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Stosownie do powołanych przepisów odsetki za opóźnienie w wypłacie świadczenia przysługują tylko w sytuacji, gdy opóźnienie to nastąpiło z winy ZUS. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego organ rentowy ponosi winę za opóźnienie tylko w sytuacji, gdy dysponując wszystkimi niezbędnymi dowodami pozwalającymi na wypłatę świadczenia, tego świadczenia nie wypłacił. W niniejszej sprawie Sąd rozpoznając sprawę o odsetki badał czy w trakcie postępowania sądowego toczącego się na skutek odwołania od decyzji odmawiającej przyznania prawa do zasiłku

chorobowego, przeprowadzone zostały dodatkowe dowody dające podstawę do zmiany decyzji, czy też Sąd oparł się na dokładnie tych samych dowodach, które zebrał organ rentowy.

W niniejszej sprawie Sąd, po przeprowadzeniu dowodu z akt o sygn. X U 418/13 w sprawie o prawo do zasiłku chorobowego uznał, że przyznanie prawa do w/w świadczenia nastąpiło po przeprowadzeniu przez Sąd postępowania dowodowego przez dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych neurologa i internisty. Opinia biegłych sądowych jest nowym dowodem w sprawie, który pozwolił na rozstrzygnięcie sprawy, a w konsekwencji zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego. Zdaniem Sądu należy uznać, iż ostatnim dokumentem niezbędnym do stwierdzenia uprawnień do zasiłku chorobowego i jego wypłaty przez organ rentowy było prawomocne orzeczenie sądu. Wyrok Sądu Rejonowego w sprawie XU 418/13 uprawomocnił się w dniu 28 maja 2014r., natomiast wypłaty należnego świadczenia dokonano w dniu 10 czerwca 2014r., a więc organ rentowy dochował powyższego 30 dniowego terminu.

Sąd nie podziela poglądu wnioskodawczyni, iż strona pozwana ponosi winę za opóźnienie w przyznaniu i wypłacie zasiłku chorobowego, gdyż nastąpiło to na skutek błędu pracowników strony pozwanej i na podstawie przepisów kodeksu cywilnego takie odsetki jej się należą. Zdaniem wnioskodawczyni wyrok Sądu nie może być traktowany „nowa okoliczność” i ostatni dokument niezbędny do wydania przez organ rentowy decyzji. Prezentowany przez wnioskodawczynię pogląd odnośnie istnienia obowiązku zapłaty odsetek sprowadzałby się w istocie do nałożenia na organ rentowy obowiązku zapłaty odsetek w każdym przypadku, kiedy wydana przez ten organ decyzja została zmieniona w postępowaniu odwoławczym przed Sądem. Pogląd taki nie znajduje jednak jakiegokolwiek uzasadnienia normatywnego. Podstawą rozstrzygnięć organu rentowego w kwestii przyznania prawa do zasiłku chorobowego jest opinia lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu, przy rozpatrywaniu kwestii odpowiedzialności za nieterminowe wydanie decyzji, nie można utożsamiać organu rentowego z powyższymi podmiotami i przypisywać organowi rentowemu odpowiedzialność za treść wydawanych przez nich opinii. Prowadziłoby to bowiem, w istocie do konieczności merytorycznej weryfikacji treści orzeczeń lekarskich przez osoby nie posiadające wiedzy merytorycznej, co z oczywistych przyczyn nie może być dopuszczalne, skoro ustawodawca wprost przewidział konieczność udziału czynnika medycznego w procedurze wydawania określonych decyzji. Możliwość taka została przewidziana min. w art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz.U. z 2014r., poz.159, która daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy. Wprawdzie w niniejszej sprawie odmowa prawa do zasiłku chorobowego nie nastąpiła w oparciu o cyt. art. 59, ale w kwestii ustalenia ponownej niezdolności do pracy od dnia 30 marca 2013r. opinię wydał lekarz orzecznik ZUS. Podkreślić należy, iż w sprawach dotyczących niezdolności do pracy, zawsze zachodzi konieczność zaczerpnienia specjalistycznej wiedzy z dziedziny medycyny, a z uwagi na płynność i wielowymiarowość materii jaką jest zdrowie człowieka, niejednokrotnie lekarze podobnej specjalności miewają odmienne zdanie odnośnie tej samej kwestii. Sytuacja taka miała również miejsce w postępowaniu w sprawie X U 418/13 dot. zasiłku chorobowego. Dlatego też sąd, proceduje w oparciu o opinie biegłych lekarzy specjalistów, które dopiero wówczas mogą stać się podstawą rozstrzygnięcia, gdy sąd dojdzie do przekonania, iż pozwalają one na całościową ocenę okoliczności medycznych związanych z oceną stanu zdrowia badanego. Tak też było w sprawie X U 418/13, w której dopiero dopuszczony dowód z opinii biegłych sądowych pozwolił na rozstrzygnięcie w kwestii przyznania wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego. Nie można zatem uznać, aby organ rentowy ponosił winę za treść opinii lekarza orzecznika ZUS odmienną od treści powyższych opinii biegłych. Zdaniem Sądu został zachowany przez stronę pozwaną 30 dniowy termin na dokonanie wypłaty świadczenia na mocy wyroku Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2014r.

Zaskarżona decyzja strony pozwanej odpowiada prawu a wniesione odwołanie podlega oddaleniu.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w pkt I.

Orzeczenie o kosztach w pkt. II zapadło na podstawie art.102 kpc.